

[Ministeren for offentlige arbejder]

denne sammensætning – er jeg nu tilbøjelig til at tro, at vi, der har den holdning, hvis jeg må sige det sådan, måske kunne foretrække et statens televæsen, og det er noget, som også er i overensstemmelse med min politiske børnelærdom, det skal jeg da gerne erkende, men jeg er alligevel tilbøjelig til at tro, at vi alt taget i betragtning må foretrække at leve videre med disse koncessionsbestemmelser fremfor en mere – for andet bliver det jo ikke på nuværende tidspunkt – teoretisk debat om et statens enhedstelevæsen.

Hr. Tang Sørensen pegede på flere opgaver af mere teknisk karakter, og det samme gjorde fru Lone Dybkjær. Disse opgaver af mere teknisk karakter ligger vel nok noget uden for dagens emne, men jeg vil alligevel gerne om disse opgaver sige, at der for mig ingen tvivl er om, at det er opgaver, som vi i tiden fremover i høj grad bør være optaget af. Der er for mig heller ingen tvivl om, at statens teleråd i høj grad også vil være optaget af sådanne opgaver af teknisk karakter. Jeg skal heller ikke skjule, at jeg synes, hr. Tang Sørensen et meget langt stykke ad vejen på en meget saglig måde satte disse opgaver af mere teknisk art i det rette lys; det samme gjorde fru Lone Dybkjær.

Så havde fru Margrete Auken det særlige ønske til mig, at jeg burde tage initiativ til en høring om teleområdet. Jeg måtte få det indtryk, at det, fru Margrete Auken her ønskede, var en høring af mere amerikansk art. Det er nu ikke noget, jeg har været tilhænger af, og for god ordens skyld bør jeg vel også samtidig anføre den mere vejledende bemærkning, at forfatningen og tingets forretningsorden heller ikke gør det muligt for mig at tage et initiativ af den art, som fru Margrete Auken her bad mig om at tage. Mere skal jeg ikke sige om det ønske, som fru Margrete Auken her fremsatte, for så vidt angår høringsprocessen.

Dernæst gjorde fru Margrete Auken nogle bemærkninger om de private telefonselskaber, og de blev sagt på en sådan måde, at man nærmest fik det indtryk, at fru Margrete Auken heller ikke er klar over, at JTAS og KTAS er selskaber, hvor staten har aktiemajoriteten. Ja men det er ikke noget uvæsentligt, og det er heller ikke uvæsentligt at få præciseret i den sammenhæng, fru Margrete Auken omtaler de to telefonselskaber i.

Så er der Fyn. På Fyn har vi Fyns kommunale Telefonselskab, der er et andelsselskab, men jeg forstår, at fru Margrete Auken – og det gælder vel så også fru Margrete Aukens parti – ikke her har nogen særlig forståelse for andelstanken, men det skal jeg ikke komme nærmere ind på; det må være fru Margrete Aukens og hendes partis egen sag.

Så forstår jeg, at fru Margrete Auken har sin egen tabel, når fru Margrete Auken i samme forbindelse siger, at det kun er småpenge, der skal til, hvis de private aktier i telefonselskaberne skal indløses. Ja, det er måske nok småpenge for fru Margrete Auken og hendes parti, men det at indløse aktier, der i dag står i kurs 83–84, til kurs 125, vil være ensbetydende med, at der skal nogle millioner kroner på bordet, et millionbeløb, som man efter min opfattelse ikke får en tøddel for. De eneste, der vil sige os tak for en sådan handling, vil nok være de private aktionærer.

Så siger fru Margrete Auken, at vi burde gøre statens enhedstelevæsen – det indtryk måtte man i hvert fald få – til en § 2-virk-somhed. Personlig har jeg ikke noget imod det, hvis de politiske muligheder var til stede – ja, jeg har ligefrem forståelse for en sådan tanke – men det er blot ikke politisk realistisk at tale om noget sådant, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Det er også mit bestemte indtryk fra de forhandlinger, jeg haft forud for det tidspunkt, hvor jeg afleverede denne skriftlige redegørelse til Folketinget, at synspunkterne også er delte på personaleområdet, når disse ting bliver gjort til genstand for drøftelse, og jeg ønsker i hvert fald at have forståelse i de forskellige personalegrupper for de overvejelser, man skal ind i i den forbindelse.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær, når fru Lone Dybkjær udtalte, at det nok mere er den tekniske udvikling og ikke så meget organisationsstrukturen, der optager forbrugerne, når der er tale om teleområdet. Men selv om jeg er enig i den betragtning, bør man alligevel ikke se bort fra, at der også er en vis sammenhæng tingene imellem, og det finder jeg også anledning til at understrege i forbindelse med fru Lone Dybkjærs udtalelse.

Så rejste fru Lone Dybkjær det konkrete spørgsmål, om ikke P&Ts teleside bør adskilles fra generaldirektoratet for P&T på et